

Fólkaflaksheykar slitu samgongu

SAMGONGAN millum javnaðarflokkin og fólkaflakkin er fokin. Hon vardi í góð tvey ár. Tey mongu, sum fyrri tveimum árum síðani, gittu, at hesi samgonguni fór ikki at vera langt liv lagað, hava fingið rætt. Tað er tó heldur eingin loyna, at eisini leiðandi javnaðarpolitikarar og javnaðarfólk sum heild alla hesa tíð hava livið við "óttanum" um, at samgongan fór at vera stutt-lívað, so ósamdir sum hesir báðir flokk-ar í veruleikanum eru tað í mongum grundleggjandi málum.

MEN hyggja vit í bakspeglid, sum tað er vorðið so vanligt nú á dögum, má sigast, at tað var rætt av táverandi formanni floksins at royna hesa samgongu. Hesum fekk hann eisini nærum fullan stuðul til. Tí úrslitið av valinum var soleiðis, at tað nú bar til at skipa eina samgongu við einans tveimum flokkum og harvið hevði ein vónina um, at tað skuldi vera lættari at taka avgerðir. Tá sambandið ongan áhuga tá hevði í at fara út í Tinganes uttan at seta strong krøv um at rikin skuldi verða reinur borgarligur politikkur, og tá tjóðveldið ikki vildi út í Nesið eftir eitt eyðmýkjandi niðurlag, so vóru heldur ikki nógvir aðrir møguleikar enn samgongan millum javnaðarflokkin og fólkaflakkin.

TAÐ er eingin loyna, at tað á hesum stað mangan hevur verið víst á vandan við umrøddu samgongu, men vit hava eisini mett tað vera rætt at royna hana. Nú hevur hon so staðið sína roynd, og tað er ein sannroynd, at fólkaflakkin einsamallur hevur skotið hesi samgongu í stumpar og stykki. Saneringsósemjan var bara hon, sum fekk bikarið at renna yvir. Vit hava aftur og aftur á hesum stað heitt á leiðsluna í fólkaflakkinum - um hon veruliga vildi halda fram í eina samgongu við javnaðarflokkin - um at fáa skykk uppá sínar egnu rebellur tvs. teir báðar landsstýrismennirnir Svend Áge Ellefsen og John Petersen og so ólósorakið Óla Breckmann. Hesir triggir hava nú í eina tíð heilt vitandi koyrt eina - fyrri at brúka orðini hjá partamanni teirra Anfínni Kalsberg - konfrontatiónslínu í samstarvinum við javnaðarflokkin.

NÝGGI lögmaður javnaðarfloksins hevur víst gott tol - helst í so gott, tá hon ikki fyrri langari tíð síðani hevur langað nevan í borðið. Tá so Jógván Sundstein fer í útvarpið í gjár og leist sera bilsin av, at javnaðarflokkin nú skal hava slitið samarbeiðið, so er hetta ikki sannleikin. Javnaðarflokkin hevur fyrri tað fyrsta tikið avleiðingina av tí deponeraðu uppsøgnini hjá fólkaflakkinum, um ikki javnaðarflokkin vildi atkvøða fyrri einum uppskoti um at lóggeva móti saneringsætlanini. Javnaðarflokkin kundi ikki góðtaka ulitmativa uppskot fólkaflaksins og metti hetta tí sum eina endaliga samgonguuppsøgn.



SÍÐANI er tað hin orsök og kanska tann, sum vigar mest, nevniliga tann, at sum leiðari av landsstýrinum kann lögmaður ikki framhaldandi góðtaka, at fólkaflaksmenn hvør í sær leika í sum óðir og reka sín egna persónliga politikk, hvørja ferð teir ikki eru samdir við meirilutanum í landsstýrinum harimillum teirra egna partamanni og floksformanni Jógvani Sundstein. Hevði sami Jógván Sundstein víst seg sum eitt mannfólk hevði hann fyrri langari tíð síðani sett sínar egnu upp á pláss. Er tað ikki hetta ein hevur ein formann, ein skipara til! Tá hann ikki megnaði hetta, tvørturímóti hava teir triggir bara leikað meira og meira í, so var tað ikki bert uppgávan men skyldan hjá lögmanni at geva fólkaflakkinum greið boð. Heldur ikki hesi boð um at fáa bót um samgongusteyðið vildi fólkaflakkinur akta og við tí hevur fólkaflakkinur sjálvur og einsamallur tikið grundarlagið undir framhaldandi samgonguarbeiðinum.

FÓLKAFLAKKURIN liggur sum hann sjálvur hevur reitt, heykarnir hava sjálvir sagað ta grein av, sum teir hava siðað. So einfalt er tað. Nú at geva javnaðarflokkinum skyldina fyrri eitt slit er tí púra burturvíð.

TAÐ er eingin, sum í skrivandi løtu sigur, at tað fer at eydnast at fáa eina aðra samgongu. Okkurt kundi tó bent á tað, men í slíkum føri, har flokkar, sum higartil hava verið í andstöðu, skulu til at samráðast um at koma uppá eina samgongu, har vita vit, at taktikkur oftani er stórir partur av talvinum. At teir vísa áhuga nýtist ikki at merkja, at teir í veruleikanum hava ætlanir um at skipa eina samgongu. Er tað eitt nýval, sum hesir flokkar veruliga vilja hava, so ræður tað jú um at telva nakrar snildar og góðar leikir í byrjanini av einum komandi nývali.

MEN sum sagt, enn er ov tíðliga at siga nakað við vissu. Vit kunnu bert vóna, at tjóðveldisflokkur og sjálvsstýrisflokkur vilja og tora at taka við ábyrgd av samfelagnum, nú fólkaflakkinur ikki kundi fáa bilbukt við sínar egnu innanhýsis trupulleikar og rebellur. Ein kann eisini spyrja, hvat eitt nýval nú fer at broyta. Jú, sum størsti flokkur í andstöðu hevur sambandið helst møguleika

at vinna fleiri tingmenn aftrat. At hann hevur sloppið sær undan at sita við ábyrgd kann helst bjarga honum eina framgongd, sum saman við eini minni afturgongd til fólkaflakkin (hann sleppur jú aftur gott frá øllum) kann geva hesum báðum flokkum saman við einum av teimum kristiligu meiriluta.

HARVIÐ fáa vit eina reint borgarliga samgongu. Hetta er ein vandi, sum bæði tjóðveldið og sjálvstýrið eiga at taka fyrri fult, og tá hesir flokkar meira eru miðflokkar, so kann tað ikki vera í teirra áhuga at fáa eitt nýval, sum ruddar slóð fyrri reinum borgarligum stýri. Tí meta vit, at tað er skilagott av hesum trimum flokkum at royna at skipa eina nýggja samgongu. Vit vóna, at royndirnar eydnast og vit fáa fólk út í Tinganes, sum kunnu samstarva.

TAÐ skilt á fólkaflaksmonnum bæði í útvarpi í gjár og her í blaðnum í dag, at teir eru ófarnir og vónsviknir av, at javnaðarflokkinur nú ikki vil longur. Tað hevði møgulega borið til at hildið fram við samgonguni, um dúgvurnar í fólkaflakkinum høvdu vunnið stríðið móti heykunum. Men tað gjørdur tær ikki, hetta hoyrdu vit m.a., tá John Petersen fór í Fimmaran og hongdi Tummas Arabo út sum lagnara. Ella tá Óli Breckmann í sjónvarpinum dróg Skarvvitjanir hjá Tummasi Arabo uppá orðaskiftið um politikk! Hvussu skulu hesir menn kunna samstarva um nakað sum helst í slíkum anda! Vit ivast onga løtu í, at bæði lögmaður og nógvir javnaðarpolitikarar einki hava havt ímóti at halda fram við samarbeiðinum við dúgvurnar í fólkaflakkinum. Men hesum hava fólkaflaksheykarnir John Petersen, Svend Áge Ellefsen og Óli Breckmann eina og aleina forðað fyrri. Tá hugsað verður um atburð teirra í fjölmiðlunum, so kann ein bara gita sær til, hvussu skilið man vera, tá hesir menn eru saman við lögmanni og øðrum samgongufeløgum innan fyrri fyra veggir.

ÁLVARATOS. Vóru orðini hjá fólkaflaksmanninum Óla Breckmann í danska sjónvarpinum "i danskere opfører jeg som en militærjunte i en bananrepublik" - um somu tíð sum partamaður hansara Jógván Sundstein og samgongufelagi hansara Marita Petersen royndu at avtalu við danir um ein fund at tosa um okkara skuld, ikki knívur í ryggin á sama landsstýri, sum hann stuðlar! Hvussu kann Marita lögmaður halda fram við at stýra einum landsstýri, sum aftur og aftur verður stungið í ryggin av sínum "egnu"! Hon var so mikið fræg, at hon gav dúgvurnar í fólkaflakkinum møguleika til at fáa orðan í fyrri harvið at bjarga samgonguni. Men dúgvurnar í fólkaflakkinum megnaðu ikki ella toru ikki at fáa skykk á John, Svend Áge og Óla. So-statt stevndu heykarnir í fólkaflakkinum flokkinum á beina kollisíónskós móti samgonguni, javnaðarflokkinum og nógvum av sínum egnum. Fyri at sleppa undan endabrestinum langaði lögmaður róðurid í baktborð. Nú fáa vit so at siggja, um skútan kann halda leiðina fram við lutvíst nýggjari manning og undir javnaðarleiðslu.